

dengang, om Forsals, Tilintetgjørelse, Opgivelse, og Alt hvad dertil kunde knyttes af Udvemsord. Hvad angaaer Stillingen ligeoverfor Rigsdagen, skal jeg henvisse Thinget til de sidste Forhandlinger, der fandt Sted i Foraaret 1854 mellem den daværende Kultusminister, Geheimeraad Dristed, og Rigsdagsmanden for Holst Amt 2den Valgkreds (Tscherning), og man vil da faae et saa levende Indtryk af denne Stilling, som det kan behøves. Man vil see, at den daværende Kultusminister befandt sig i en fuldstændig Fortvivlelsesstilstand over Theatret, han yttrede ligesom, at det ikke var hans Skyld, at det var kommet under Kultusministeriet, og at han ønskede hellere end gjerne at blive af med det, da det kun skaffede ham Bæmseligheder og Ubehageligheder. Da meldte den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgkreds (Tscherning) sig og erklærede, at naar Ministeren vilde lade ham blive ind-quarteret i Kultusministeriet 3 a 4 Uger med fuld Myndighed, saa skulde han skaffe ham af med Theatret, idet han tidligere havde antydet den Vej, han vilde gaae, nemlig at behandle det som Muddervæsenet og andet Saadant; men om ogsaa den daværende Kultusminister kunde have havt nogen lyst til at gjøre dette Forsøg, blev han dog affrækket deraf, idet den ærede Rigsdagsmand var usorglig nok til at tilføie, at han tillige skulde skaffe ham af med forskjellige andre Instituter; muligvis har Ministeren da fundet, at Curen var værre end Sygdommen; thi han erklærede, at han havde overveiende Betænkneligheder ved at gaae ind paa Forslaget. Saaledes var altsaa Theatrets Tilstand i Foraaret 1854. 3 December Maaned 1854, kort efter at jeg var bleven kaldet til Overbestyrelsen af Theatret, fremkom der fra et daværende, senere afdød, meget anseet Medlem af dette Thing, som interesserede sig meget for Theatret, et Forslag om, at lade den Theaterlov, som i 1851 var forelagt, atter komme for til Behandling heri Thinget; dette gav mig Anledning til en Udtalelse om min Stilling til Theatret, som jeg i det og Alt kan henholde mig til, idet jeg kun vil udtale, at det er lykkes mig at gennemføre det, jeg da udtalte at ville stræbe efter, maaskee fuldstændigere end meget andet, jeg

ogsaa kunde have ønsket at gennemføre. Jeg yttrede dengang, at det ikke vilde være rigtigt og hensigtsmæssigt, at gjøre dette Spørgsmaal til Gjenstand for en Lov, men at man derimod ad administrativt Veie kunde gennemføre de Forandringer, hvorom der var Spørgsmaal, og som i sin Tid baade Thinget og den da nedsatte Commission havde ønsket. Jeg opstillede navnlig alle de Punkter, hvorom man dengang var kommen til Enighed, og i Spidsen for dem alle den Anføelse, at det kongelige Theater skulde betragtes som et Nationalinstitut, som en Institution, der havde Vigtighed for Nationen i det Hele og derfor burde understøttes af Staten. Jeg gennemgik de andre Punkter og viste, hvorledes man succesivt kunde gjøre Forandringerne — de ere ogsaa blevne udførte, den sidste er netop den Forandring af Scenen, som i næstforrige Session blev gennemført. Folkethinget sluttede sig i den Grad til mine Udtalelser, at Forslaget, uagtet det, som allerede udtalt, var indbragt af et Medlem, der nød megen Anseelse, med 62 Stemmer imod 4, eller saa omtrent, blev nægtet Overgang til anden Behandling. — Jeg søgte da succesivt at gennemføre Forandringen med Hensyn til Theaterbygningen — der blev forelagt Rigsdagen Forslag derom og givet den Feilighed til, at udtale sig om dette Spørgsmaal. Der blev fra flere Sider yttret Ønske om, at faae et heelt nyt Theater, idet man ansaae alt andet for lidet fyldestgjørende; jeg skal ikke gjentage alle de Betragtninger, der i den Henseende bleve gjorte gjældende pro et contra; det Væsentlige og Afgjørende var naturligtvis, at der ikke var den allerfjerneste Udsigt til at faae de fornødne Penge til et nyt Theater, medens det var at befrygte, at hele Theatret vilde gaae tilgrunde, naar der ikke blev foretaget en Ombygning. Jeg kan ogsaa i denne Henseende ganske slutte mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgkreds udtalte, at det efter hans fuldkomne Overbeviisning var det eneste Rigtige, at foretage Ombygningen succesivt, for saameget som muligt at kunne benytte Skuespilhuset selv, og det var ogsaa den Fremgangsmaade, der blev fulgt. Men naar man nu vil spørge: har dette Foretagende da ogsaa